

ואני רואה את כל ההתפתחויות הללו כמסורנות מאורמאור.

שמור אינו צעיר. ברור שהוא נמצא בקרנציה האחרונה. מי יתד רה איתך?

ישראל הינה דמוקרטית, וכל אחד יכול להתחרות. יהיו רבים שיתחרו. אני הולך לה אחד אחד מאלה שיתפתו בהתחרות, אבל רק אחד.

אתה מאור צנוע. אני יודע שיש לך תוכנית, ראשונה הממשלה. אולי תואיל לעזור לנו להבין את תוכניתך?

אני מאמין כי יש לי תשובות למיספר בעי יות הריפות. אני מאמין כי אני הוא האיש

שולל נישואי

תערובת עם

ערבים: "יהודים

צריכים לחיות

עם יהודים"

שעשוי להביא שלום.

תחושתי הינה, גנרל שרון, שבי ניגוד לכל הקבינט, אתה סבור כי הפיתרון היחיד למרי הערבי הוא צבאי/מישטרי ולא פוליטי?

תשובתי היא כן, חדר-משמיעתי. הצבא מערלם לקיבל הוראה או פקודה מהדרג המדיני למגר את האלימות. ההוראות היו תמיד הוריד את רמת האלימות. הם מעולם לא קיבלו פקודה האומרת: אתם צריכים להפיס את.

אני ממנה אותך בשרהביטחון של ישראל. אתה עכשיו מנחה את הרמטכ"ל: "לעזאזל, לך ותספיק את זה!" מה צריך הרמטכ"ל לעשות?

רק לעשות זאת.

כיצד?

ראה, אני לא שרהביטחון...

אני רק עכשיו מינתי אותך.

יש כל כך הרבה דרכים...

דרכים ברזטאליות?

לא, לא, אני חושב שזה מה שצריך לעשות. בריוק להיפך. אני איני מדבר עכשיו על צעדים קשים יותר, גם לא על שימוש ב יותר בידי. ברצוני רק ליישם את מה שעשיתי בר צועת עזה במרוצת סוף שנות ה70, כשהייתה לי בעייה שם.

כשהרגעת את רצועת-עזה ה אתם שברת ידיים ורגליים?

במשך שיבעת החודשים, במרוצת הפעור לות המסוככות ביותר, היו רק שני אורחים הרוגים. טרוריסטים חסלו ומאות מתומכיהם השמו כמאסר, אבל אורחים לא נפגעו. איני תומך בידי משמש בשיטות אחרות.

אם כך, בוא ונתרכז בהתקומי מות עזה היום. האם היית עושה ה יום בדיוק מה שעשית אז?

כן. אתן לך רוגמה. אני אסרתי. מעולם לא הרשיתי לחייל להיכנס לבית-ספר. הילדים היו באחריות הוריהם. אורגנו פגישות בין ההורים לרכז קצינים גבוהים. כנגישות הינו מסבירים להם ומזהירים אותם. אמרנו להם

שנקוט בכל אמצעי נחוץ, לא כלפי הילדים, אלא כלפי ההורים, האחראים להתנהגות יל-דיהם. כאשר הילדים (הכוונה לגילאי 16-18) המשיכו בהתנהגות הפרובוקטיבית, הוורנו את ההורים פעם נוספת כי נקוט בפעולה נגדם. אם למרות הכל הנערים המשיכו, היינו לוקחים את האב או האם הבכור, נותנים להם קצת אוכל ומשקה, כמה דינארים ירדניים, ומגרשים אותם אל הצד השני של הגבול.

מה מיספר האנשים שגרשת בסך הבל?

פחות 30 איש. מה שקרה הוא שההורים החליטו לנקוט צעדים כנגד ילדיהם. אבל זו רק אחת מהדרכים. מה שעוד הייתי רוצה ש- עשה זה לקחת קבוצה ספציפית של 43 איש ידועים, האחראים לאלימות בשטחים, אשר יחד עם המסייעים להם — בערך 150 איש שים — מנצלים לרעה את הדמוקרטיה היש-ראלית. במשך חודשים ארוכים בעבר המלצ-תלי חוקק חוק שיאפשר לנו להרחיק אנשים אלו.

למה הקבינט לא עשה זאת? אינני יודע. נו, באמת...

זה היה צריך להיעשות מיד, כשדיברתי עם גנרל רבין ותי-ארתי לפניו את השוואתך בין המצב בעזה אז ועתה, הוא אמר משהו כמו "ובכן, אלה הם שמויות, שכן אז היו לשרון 500 או 600 טרוריסטים. אין מקום להשוואה עם מרי לאומי כללי בכל השטחים. כל ילד, כל מי שפחה, כל אם וסבתא מעורבים בעניין".

אני סבור כי מוטב לו לעשות את שיעורי-הבית שלו. הוא היה יכול ללמוד דברים רבים. העקרונות הם בריוק אותו הדבר. ייתכן וסדר-הגודל התעצם. זה הונח במשך 17 חודשים. אבל, אני מאמין כי אפשר עדיין להביא את העניין לשליטה. זה, והפסקת הדיאלוג עם אש"ף, והלחץ לפירוק האירגונים הטרוריס-טיים הנמצאים בארצות אחרות. אם יהיה היתה תומת על הסכם עם ערפאת, מה היא קורה עם כל יתר אירגוני-הטרור? למשל את מד ג'יבריל, האחראי לפיצוץ מטוס פאן-אם מעל סקוטלנד.

האם היית אומר כי אחד מד ג'יבריל הוא בודדות האיש מאחורי פיסת, "פאן-אם" 103?

אני יודע כי הוא האחראי, ואני חושב כי שילטונות ארצות-הברית גם יודעים זאת. ובכן, האם הם מצפים מאיתנו לעשות יותר ויותר לרוצח הזה ערפאת, שיש לו על הידיים יותר דם יהודי מאשר למישהו אחר? ולאחר מכן עדיין נהיה בצל הטרור, הרצח וההתנקשות, של יתר אירגוני-הטרור. אני לא רואה איזה מנהיג ערבי או פלסטיני יהיה מוכן לשאת ולתת על שלום עם ישראל. הם מפחרים על חייהם.

עם עמים רבות ציינת כי יהודים וערבים יכולים לחיות בשלום. האם אתה יכול לחזות, בעוד 20 או 30 שנה כעכשיו, שצעירים יהודים ית-חתנו עם צעירים ערביים ויצרו חב-רה חדשה כרוגמת ארצות-הברית? התשובה היא לא. דבר אשר מטריד אותי הוא העתיד של העם היהודי. אני נגד נישואי-תערובת. אין לזה מאומה עם דמוקרטיה או עם כל דבר אחר. אנחנו הננו יהודים. ליהודים יש משהו שונה בחייהם. הם אנשים עם תרבות משלהם. יהודים חייבים לחיות ביחד עם יהודים.

כל הזכויות שמורות לקרפוטוידאוסר ושיוואל

על רקע מיני

(המשך מעמוד 45)

כניל על קבוצה של מתנהלים — יוגדר האירוע במין קבוצתי.

פגיעת שרפה של קבוצת-בערה באוטר-בוס אורחים תחשב כסמל השתלהבות היצרים הפלסטינים, המתבטאת במגע העונג של הכי-קבוק עם שמשת המכונית.

מכאן המסקנה הבלתי-נמנעת שרק ד"ר זיגמונד פרויד מסוגל ל-התגבר על ההתעוררות הפלסטרי-נית, במיוחד בשרמטב"לינו, הן שומרון, כבר התודה ברוב בישרונו המיוחד — שחויץ מטראנספר, הרעבה וג'נסויד — הוא אינו יודע כיצד לעשות זאת.

או נפגיש את זיגי עם רני והוא יפתור לו את הבעייה.

הבאתי הרברים לידי אבסורד טרגי-אירוני משום שהוא בריוק המצב בשטח. אם יש יהודים שאינם מוכנים להבין כי הילד ביפו נרצח וגולגלתו רוצצה בידי הפלסטינים רק משום שהוא יהודי, הרי אין הם יודעים עדיין היכן הם חיים.

איש שב"כ ותיק לשעבר, שפעל שנים רבות בין הערבים, הסביר לי בשעתו את עניין מעשה הסרום והרצח אצלם. היה זה לאחר מיקרה נורא אחר, שבו ביצעו ערבים מעשה סרום כנעני יהודי ואחר כך רצחו אותו. אצל רבים מן הערבים, אמר לי, השפלת האויב אינה באה לידי סיפוק רציניתו. ההשפלה האמיתית באה אם מצליחים לכצע בו לפני כן מעשה סרום. אראו גש סיפוק-הנקמה במער-רב, סיפר, מגיע אצלם לשיא האקסטטי שלו. העניין הזה הוא נבשמתם, סיכם, ומוטב שנרע בריוק מיהם כמה משכנינו.

אין ספק שבכל מילחמה יש בשני המחנות, גם היהודי, גורמים פלייים המשתתפים בה, ויש אנשים בכל הצדדים, וכן רוצחים אף בין לוכשי המדים.

אבל העובדות בשטח, מעקרות אבריהמין של לוחמים יהודים בש-דההקרב והשתלתם בפיותיהם בי-מי מילחמת-העצמאות ועד פגיעות הטרור הפלסטיני העיוור במשך שנים בנשים ובילדים, בוצעו בעיקר על-ידי המחנה הערבי.

לבוא ולתרוץ עתה מעשר-רצח פלסטינים כאילו הם נובעים ממניע מיני, פירושו לא רק הכשרת שיטה חדש-ישנה, אלא איתות מראש שהם חסנים מעונש ראוי לשמו, ולכל היותר יטופלו הרוצחים סוציאלית ופסיכיי-אטרית.

מיד יבואו כאן בטענות שזוהי "עלילת דם" וניסיון להבתים עם שלם עקב פעשים של שני סוטי מין-ראשית — אין זו עלילה. הילד נרצח על כל מה שעוללו לו באכזריות הנוראה ביותר.

שנית — חבת ההוכחה במצב הרברים היום של אלימות ערבית על משני צידי הקו הירוק היא על הפלסטינים. עליהם היה לפחות לקום היום, מ, אש"ף טונים" ועד "אש"ף ירושלים" שההבדל ביניהם הוא כמו בין החולירע לדבר, להתנער ולהקוע את פשוטו ודומיו. אחרת, הוא שייך להם ולאווירת דם יהודים הפקר שהתירו ברחבי ארץ ישראל. כאילו לא שמעו מעולם אפילו על "יוזמת השלום" של יצחק שמיר. ■

הבום התיקשורתי על חיילי גבעתי משכ-נע בקושי את העיתונאים עצמם. העם כבר הבין מוזן שמי שצריך להישפט על התעל-לות זו ממשלת ישראל השולחת חיילים כש-ידיהם כבולות לביצוע משימה בלתי-איי-שית. ● ● ● מיגור האינתיפאדה, כפי שמבטיחים לנו שמירבין השכם והערב, מת-גלה מיום ליום כמיגור חיילי צה"ל על-ידי האינתיפאדה, לפחות מבחינה מוראלית, מל-סרית ומיבצעית, וכל זה בחסותם האריבה של משתפי-הפעולה היהודים מבית. אך ההיס-טוריה לא תשפוט את קיבוי השמאל ולא את הריגי גבעתי, ממשלת ישראל הנוכחית — היא שתעמוד לדין. ● ● ● העיקר שיש לנו מנהיג חזק, אחראי ואנליטי, שלא צריך להס-תתר מאחורי ארבעה עלי תאנה בני 18 שנש-לחו במקומו לכלא — נכון, שמירבין? ● ● ● שר-המישטרה ניסה להרגיע אותנו שאת הילד אורן בהראמי ז"ל רצח רק. סוטה מין" ערבי, ולא חלילה מחבל. ההודעה "המרגיעה" לא שינתה כהוא זה את המצב השורר כיום, ובו יהודים חוששים לחייהם בכל מקום ופינה ב-ישראל, ולממשלת ישראל הריבונית אין פיתרון נראה כאופק, וכך, כל רצח, המבוצע על-ידי סוטה מין או מטורף אחר, נופל שלל לידיהם של האמונים על שמירת ביטחון הפנים, המנופפים בו כרגל המעיד על "נקיון כפיהם" המדומה. ● ● ● המתחרת משתר לתל בתל-אביב: ניסיון לפוצץ בניין מגורים, הצאת מיטעדות, ארונות-חשמל ועשיות כלירכב. ישנה רק בעיה אחת. המבצעים לא חותמים בשם "הסיקריקים" ולכן אתם לא שומעים עליהם ולא קוראים עליהם בעיתרי-נים. רק מי שרכשו נפגע מודע לחוליית מחבלים הפועלת בצורה אינטנסיבית בתל-אביב. ועד שלא יירצח היהודי הראשון ימשך קשרה-התיק. הרי כשערכי מצית מכונית זו אינה ידעה הרשות, זכות ציבור לדעת רק כאשר היר המציתה היא יהודית. ● ● ● יש מי שהחליט שאסור שהסרט וישואים פיקטיביים יוד מהמכסים של בתי-הקולנוע. לכן מריצים, באופן אובססיבי ותמוה, את השילשון הקופתי הזה, כאשר הנפילה האחד רונה השלישית במיספר היתה כשבוץ שעבר בבוח לטין. מעניין אם הרבקות במשימה הזאת נובעת מהאיכויות הקולנועיות של הסרט, שהקול הישראלי עדיין לא מודע לו. או שמא זהו פן נוסף לשטיפת-המוח השמא-לנית, העוברת בשנים האחרונות על עם ישראל, הפעם מהצר ה.לא מחייב" של סרט בידורי לכל המישפחה. ● ● ● כן, נכון, הכל בגלל הכיבוש: מעגל האלימות, רציחות ילדים, חטיפות חיילים, שריפת האם עם יל-דיה. כן נכון, הכל בגלל הכיבוש... של 1948. ● ● ● איפה ההומניזם? היכן כבוד-הארס? כיצד מופגנת ארישות לגורל עשרות אלפי ילדים רעבים, כיצד לא מתארגנת שום הפגנת-המונים בכיכר מלכיים-ישראל אף ערב זמרים ואמנים בצוותא, או לפחות עצומה של מחואים, שחקנים ובימאים. קצת קשה להאמין שהמהפנה-האווים בצפון תל-אביב רואים רק את יהודי ושמורו, אך לא לומעים בכי ילד רעב בדרום תל-אביב. ואולי כדי לזכות בהפי-גנת תמיכה בקרב ציבור מסויים צריך להיות ערבי? טתם כדארים רעב זה לא מפסיק ● ● ● קיסר ניפגש ב10 בנובמבר — מפוטרי סולטן. ● ● ●

החברים של אופרה